

býti oficiálně pokládáno za to, že exekuční návrh byl také skutečně podán berním úřadem. Ježto v souzené věci exekuční návrh není podepsán druhým odpovědným úředníkem, není podle názoru rekursního soudu pochyby, že prvý soud měl žádanou exekuci zamítnouti, zejména, šlo-li o exekuci tabulární, kde v duchu ustanovení knihovního zákona není dopuštěno vracetí stranám vadná podání k nápravě formálních vad se zachováním pořadí. Posoudil tudíž prvý soud věc po právní stránce nesprávně, když přesto žádanou exekuci povolil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu

D ů v o d y:

Napadené usnesení jest ve shodě se zákonem a stavem věci a vyhovuje také zásadám vysloveným v rozhodnutí č. 10342 Sb. n. s., od nichž se odchýliti neshledává nejvyšší soud důvodu. Nevadí, že v souzené věci šlo o návrh a nikoli o exekuční titul, ježto i podání berních úřadů jsou výronem jejich úřední činnosti, a jsou po případě listinnými doklady (srv. rozh. č. 14694 Sb. n. s.), a musí proto míti předepsané formální náležitosti, tedy podpisy obou vedoucích úředníků.

Čís. 16232.

I za účinnosti vlád. nař. č. 338/1936 Sb. z. a n. lze proti společnosti »Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.« (»Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.«) v Karlových Varech, vésti exekuci na vydání cenných papírů, v jichž příčině bylo společnosti dáno zmocnění k libovolnému nakládání (§ 3 zák. č. 201/1924 Sb. z. a n.), plyne-li z exekučního titulu, že ukladatel zůstal vlastníkem cenných papírů, nikoli však k vymožení výtěžku za cenné papíry prodané před likvidací dotčené společnosti.

(Rozh. ze dne 28. června 1937, R I 723/37.)

Vymáhající věřitel Dr. V. B. jako správce konkursní podstaty Františka K., majitele bankovní firmy M., navrhl proti povinné společnosti »Karlovarská spolková banka, společnost s r. o.« (»Karlsbader Vereinsbank, Gesellschaft m. b. H.«) v Karlových Varech povolení exekuce jednak na vydání určitých cenných papírů, jednak k vymožení částky 2.125 Kč s přísl. E x e k u č n í s o u d uznal podle návrhu. R e k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Přes to, že povinná banka jest podle vykonatelného rozsudku ze dne 23. června 1934 C V 339/34 okresního soudu v K. V. povinna, aby vymáhajícímu věřiteli vydala cenné papíry v exekučním návrhu uvedené a zaplatila mu 2.125 Kč s přísl., musil býti exekuční návrh zamítnut, protože podle vlád. nař. ze dne 18. prosince 1936, č. 338 Sb. z. a n., nabyvšího účinnosti dne 1. ledna 1937, byla povinná banka zrušena a vstoupila podle řečeného nařízení do likvidace a její jmění tvoří společnou likvidační podstatu a pohledávky

proti ní buď v penězích, nebo, pokud § 4 řeč. vlád. nař. nestanoví něco jiného, i pohledávky, které mají za předmět cenné papíry, v příčině nichž bylo dáno bance zmocnění k libovolnému nakládání s jakoukoli výhradou, se zapravují podle § 5 uved. vlád. nař. vydanými dluhopisy způsobem určeným v posléz dotčeném předpisu. Exekuční návrh byl podán dne 12. dubna 1937 a možno tedy nárok, vymáhaný výše uvedeným rozsudkem, uspokojiti jen způsobem v dotč. vlád. nařízení uvedeným. Bylo proto rekursu vyhověno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice v příčině povolení exekuce na vydání cenných papírů v odst. 1 usnesení toho uvedených, sníživ přiměřeně útraty exekučního návrhu a útraty rekursní prisouzené v napadeném usnesení povinné bance, jinak dovolacím rekursu nevyhověl.

D ů v o d y :

Dovolací stěžovatel napadá usnesení rekursního soudu v podstatě toliko s hlediska vládního nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 338 Sb. z. a n. Také rekurs se opíral pouze o řečené vládní nařízení. Jde tedy o jeho správné užití a jen v těch mezích jest zkoumati otázku, zda je právně možná exekuce na vydání cenných papírů a na vymožení hotovosti 2.125 Kč s přísl. Co se týká cenných papírů, je zřejmé z exekučních titulů (§ 3 ex. ř.), že ukладatel dal povinné společnosti zmocnění k libovolnému nakládání. Šlo by tedy o pohledávku podle § 3, odst. 1, b) uved. vlád. nař., o jejíž úhradě platí, že by ji bylo vyrovnati dluhopisy, kdyby tu byly další předpoklady podle § 3, odst. 1, řeč. vlád. nař. Pokud jde o tyto předpoklady, nelze sice pochybovati o tom, že pohledávka vznikla před 21. březnem 1933, avšak z exekučních titulů, a to z rozsudku krajského soudu v Ch. jako soudu odvolacího ze dne 10. října 1934, č. j. Co IV 471/34-11, a z rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 12. listopadu 1936, č. j. Rv I 2846/34-1, plyne, že ukладatel zůstal vlastníkem uvedených tam cenných papírů. Nelze tedy míti za to, že by byl splněn další předpoklad naznačeného způsobu vyrovnání této pohledávky uvedený v § 3, odst. 1, uved. vlád. nař. Uplatňuje-li totiž vymáhající věřitel vlastnické právo ukладatelovo, a podle obsahu spisů není důvodu o tom pochybovati, pak nelze důvodně tvrditi, že jde o pohledávku, která by v úpadku povinné společnosti náležela do třetí třídy (§ 56 konk. ř.), neboť pak jde o věcné právo, jež jest posuzovati podle §§ 12 a 47, odst. 1, konk. ř. Toto právo na vyloučení není uvedeným vládním nařízením dotčeno [§ 7, odst. 2 b)]. Nepřekáží proto vládní nařízení č. 338/1936 Sb. z. a n. exekuci na vydání cenných papírů, o něž jde.

Jinak jest tomu u exekuce týkající se peněžní částky 2.125 Kč s 6% úroky od 1. prosince 1932. Na tu částku se nevztahuje ustanovení § 47, odst. 2, konk. ř., neboť nelze míti za to, že by šlo o výtěžek za cenné papíry, prodané po prohlášení konkursu, neboť povinná společnost není v úpadku. Než i kdyby se mělo užití právě dotčeného zákonného ustanovení aspoň obdobně, rozhodovala by na místě prohlášení konkursu

doba likvidace (srv. § 1 vlád. nař. č. 338/1936 Sb. z. a n., §§ 84, 89 a násl. zákona ze dne 6. března 1906, č. 58 ř. z. o společnostech s ručením omezeným) povinné společnosti, tedy zřejmě doba pozdější, než v které došlo k prodeji cenných papírů, jehož výtěžek jest vymáhán. Exekuce vydaná na svršky k vymožení peněžní pohledávky 2.125 Kč s příslušenstvím směřuje k jejímu zapravení v hotovosti a jest tedy ve smyslu § 3, odst. 1, a) uved. vlád. nař. nepřipustná, neboť není vykázáno vládní svolení k tomu. V této části proto rekursní soud správně exekuční návrh zamítl. V příčině exekuce na vydání cenných papírů však neposoudil rekursní soud věc správně po právní stránce, a bylo proto dovolacím rekursu v tom směru vyhověti.

Čís. 16233.

Zákon o dělení dědictví při rolnických usedlostech střední velikosti č. 68/1908 z. z. čes.

Obsahuje-li platná závěť ustanovení, jež jsou v rozporu s předpisy řečeného zákona, nelze jeho předpisů užíti.

Zůstavitel může osobě, které má usedlost připadnouti, uložit, aby do pozůstalosti vplatila určité částky.

(Rozh. ze dne 28. června 1937, R I 749/37.)

Pozůstalostní soud vydal usnesení, že pozůstalost po Karlu S., zemřelém dne 8. listopadu 1936 v J., jest projednati na základě notářské závěti ze dne 27. srpna 1928 podle předpisů občanského zákona, nikoli podle zákona ze dne 7. srpna 1908, č. 68 z. z. čes. Rekursní soud změnil napadené usnesení tak, že jest uvedenou pozůstalost projednati podle zákona č. 68/1908 z. z. čes. Důvod y: Jde o usedlost střední velikosti ve smyslu řečeného zákona č. 68/1908 z. z. čes. Výměra pozemků převyšuje 5 ha, výnos jest vyšší než 100 Kč, na pozemcích bylo hospodařeno z dědičného statku a tvoří hospodářský celek. To, že byly v poslední době propachtovány, nemá pro další posouzení věci významu. Povolal-li zůstavitel ve své poslední vůli jediného svého syna jako přejímatele statku resp. odkázal-li mu usedlost se závazkem, aby vplatil do pozůstalosti jako přejímací cenu 100.000 Kč, z nichž mělo 10.000 připadnouti jemu samému jako odkaz, kdežto zbytek 90.000 Kč měl býti stejným dílem rozdělen mezi čtyři zůstavitelovy dcery, pak ustanovil svého zákonného dědice přejímatelem usedlosti, platí proto v takovémto případě zákon o dělení usedlosti střední velikosti (§ 3 řeč. zák.). Na tom nemůže nic změnit, že zůstavitel ustanovil za dědice čtyři své dcery. Názor, že jest užití zákona č. 68/1908 z. z. čes. i při testamentární posloupnosti, zastává též literatura (srv. na př. Krčmář: Dědické právo § 52, 1 vyd.) a řídí se jím i judikatura (srv. rozh. nejvyššího soudu R I 1583/34-1).

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.